

TOMÍK

Časopis turistických oddílů mládeže

LEDEN 2018

PF 2018

P.F. 2018
Asociace TOM ČR, Tuří 4105 Olomouc

PF 2018

OBSAH

leden 2018

str. 4	Roháči ve mlýně, Helena Podroužková Vánoční výlet do Oparna, Josefína Marková
str. 5	Četli jsme za vás, Petr Teringl
str. 6	Zdravokurz, Tom Weicht
str. 7	Od babího léta do zimy, Karel Závadský-Hroch
str. 8	Nebeské dračí souboje, Klíště – Radka Krowiarzová Pomoc potřebným, Jana Ludvíková, Pavla Janečková,
str. 9	Dobročinná topinka popáté Kvíky-Kristýna Beránková,
str. 10	Hořcová výzva, Ivo Skoček, Jiří Palát, Anežka
str. 11	Křest stolních her, Tomáš Novotný
str. 12	Ad Fontes, Helena Podroužková, Lucie Tučková
str. 14	Podzimní prázdniny v Tisé, Zdeněk Šmída Žlutý kvítek v Neznámu, Kateřina Žváková a Eliška Kubalová
str. 15	Ve vysokých horách, Tom Weicht
str. 16	Tomíci, ušetřete! Ondřej Šejtka Novinky z ČRDM, Ondřej Šejtka
str. 17	Letní sraz tomíků, Marek Kuskov
str. 18	Dršmaš 2018, Matěj Chour
str. 19	Tříkrálová Okoř popadesáté, Jindra Zoufalá Lotři v Praze, Tomáš Buriánek
str. 20	Tomíci na vodě, Petr Teringl
str. 22	Týpí jako domov, Kateřina Pejšová
str. 23	Mikešovo nožobraní, Jiří Lukeš
str. 24	Svítime s hořcem, Ondřej Šejtka Cena Přístav, Tomáš Novotný
str. 25	Zprávy z ústředí
str. 26	Ohlasy

Osm přání v osmičkovém roce

Premýšlím, čím by letošní osmičková magie mohla zasáhnout tomíky. V letu dní, při všech starostech, co jich naši vedoucí a jejich pomocníci a přátelé oddílů mají, si ale nejsem jist, že dějinytomické osmičky zaznamenají, natož aby jim dopřáli trochu oddílové pozornosti.

Úlohou úvodníků bylo nicméně vždy burcovat a provokovat, tak to malilinko zkusím. V prvním měsíci roku 2018 se **sluší popřát** čtenářům Tomíka zdraví, energii, peníze a radost z blízkých, tedy všechno to, co si slušní lidé přejí bez ohledu na to, ke komu a k čemu se hlásí.

Nám, tomíkům, **přeju** hodně nápadů. Smysluplných a realizovatelných, to dá rozum. Nápadů použitelných v oddílech i v celém spolku. Někdy je stačí vykřiknout na sněmu (kdo to před rokem byl? Brňáci?) – a šikovné ruce a nadané hlavy je překloupí v čin. Chcete příklad? Hop a Youry v tomhle čísle Tomíka inzerují druhou várku stolních her.

Přejme si výdrž v oddílové práci, kterou drtí většina vedoucích musí skloubit se svým zaměstnáním a životem rodinným.

Přidal bych rád **přání** tolerance ve spolku. Tolerance k vtípkům, odlišným názorům, víru v to, že lidé u spolkového vesla i ti na ústředí pracují pro všechny oddíly bez rozdílu, jen nejsou roboti a mají svou hlavu a názory. Za sebe i kolegy z náčelnictva i ústředí mohu tohle garantovat. Kdyby ničím jiným, tak nikdy nekončící tolerancí ke všem vyúčtovacím opozdílům, hledáním řešení při plnění velepestrých oddílových přání a nepřetržitou prací pro to, aby spolek tomíků dobře fungoval.

S tolerancí je spojena odvaha. Doba je nechutně anonymní a debaty často pohodlně zbabělé. Sociální síť k tomu svádějí, ba vybízejí. U nás na fejsbuku to jistě není tak zlé, ale **nepoprávejme** prosím sluchu a zraku rychlokvašeným, neověřeným a poplašeným zprávám!

Závěrem právě ta tři přání osmičková

Ještě v zimě, v únoru, uplyne 70 roků od komunistického puče. Ztratili jsme při něm svobodu, na kterou se těšil celý národ po hrůzách nacistické okupace. **Přejme si**, ať i mladá generace dětí a instruktorů z našich oddílů má o tomhle černém datu našich dějin povědomí.

To platí i o srpnu 1968. Staří skauti a táborníci ještě vzpomínají na to, jak na táborech se svými svěřenci bez dechu sledovali v končícím létě všudypřítomné okupační vojáky. **Přál bych si**, aby tomíci napříště mohli výjimečně zahlédnout jen vojáky spojenecké, patřící spolku, do kterého jsme se po roce 1989 dobrovolně dali a jehož bychom měli být i nadále férovou a platnou součástí.

Na konci roku si připomeneme vznik Československé republiky. Ve veřejném prostoru přibude lip a Masaryk bude k vidění častěji, než dosud. To je jistě dobře. Nedo-kázaly by alespoň některé z našich oddílů pozvat k debatě nad tímhle významným výročí fundované historiky, znalce lokálních poměrů? Třeba i chytré lidi s kritickým myšlením, kteří krom úspěchů a radostí, který samostatný stát našim předkům i nám přinesl, dokáží pojmenovat i rizika spojená se vznikem malé, ekonomicky i vojensky ne zcela samostatné země, ve které se někdy tak těžko hledá společná řeč...

Přeju v tom kolegům vedoucím hodně zdaru.

Tomáš Novotný

Roháči ve mlýně

Dvorní brigádníci Oparenského mlýna kladenští Roháči si zase jednou dali do těla. Dvanáct se jich sjelo na dvou-denní lopotu, kterou mnozí vyměnili za čas strávený s rodinou či zasloužený víkendový odpočinek. Práce to byla ope-přená ztíženými terénními podmínkami po nedávno ukončené stavbě oparen-ského vodovodu, ale Roháči se jen tak něčeho neleknu. Přes hektolitry bláta na-vozili kilometry suchého dřeva nejprve ze dřevníku do průjezdu a pak zase mokrého z průjezdu do dřevníku, poté zpracovali jednoho lesního velikána, který teď v ku-láčích odpočívá pod střechou a čeká na další údernou jednotku. Vedle práce se dřevem stihla jemnější polovina bri-gádníků zazimovat květiny a porůznu po-rovnat a vysmýčit, co bylo třeba; mladší zase nanosili smrkové větve z nedávného polomu a instalovali je tak, abychom se na dvorečku koupali v blátě jen trochu. Ve mlýně je pořád práce jako...no, jako ve mlýně a my děkujeme všem, kdo přijedou pomoci. Bez nich bychom to těžko zvládli.

*Helena Podroužková,
správcová Oparna*

Vánoční výlet

*Sníh, mlýn, vánoční ozdoby, klarinet,
kytara a buben a tak... aneb náš vánoční
výlet do Oparna*

Je desátého prosince okolo čtvrt na jednu ráno, už tu sedíme jenom čtyři, Zbynda uklízí klarinet, Bíbuš divoce gesti-kuluje s propiskou v ruce, Ondra se ohřívá u kamen a já klofu do počítače tohle své psaní. Po levé ruce vánoční stromeček – dívám se na desítky papírových vloček, které se dneska vylouply z nůžek Sáry a Kristinky, na papírové zvonečky, an-dílký, ovečky, srdíčka a komety, které jsme všichni společně barvili dneska dopo-ledne. Na papírové řetězy, které visí kolem oken a všude na stropě a které co chvíli spadnou a je třeba je pověsit znovu.

Myslím na to, jak jsme tu před pár ho-dinami seděli všichni společně, hráli koledy (ehm... rockověji, Kuře má s sebou elektrickou kytaru), smáli se, Laurinka mi seděla na klíně, v tlapce pevně sevřeného plyšounka (pejska myslím, co vím ale určitě, že měl řvavě červený nos), Kubík pobíhající mezi všemi v ruce puzzle s kr-tečkem – obojí dárky ukořistěné pod stro-mečkem.

Jak jsme zkoušeli všechny možné dřevěné hříčky vyrobené Hopem a Yourym – Zlatošipáky z Valmezu (*kdybyste tohle někdy četli, tak děkujeme, vážně jsou moc prima*), kostkovanou, variaci na stolní fotbal i podivný na provázku zavěšený disk, který testuje schopnost umísťovat dřevěné krychle, válečky a jehlany tak, aby se nerozsypaly. Jak jsme seděli u *štědrove-černí večere* a poctivě dodržovali tradici, že se nikdo nesmí zvednout, aby se nikomu nic zlého nestalo...

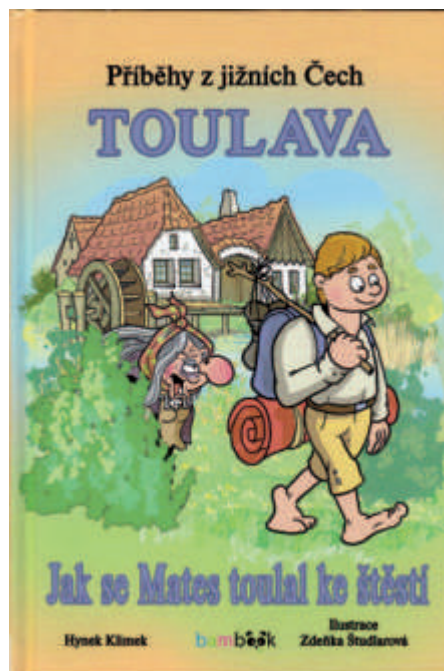
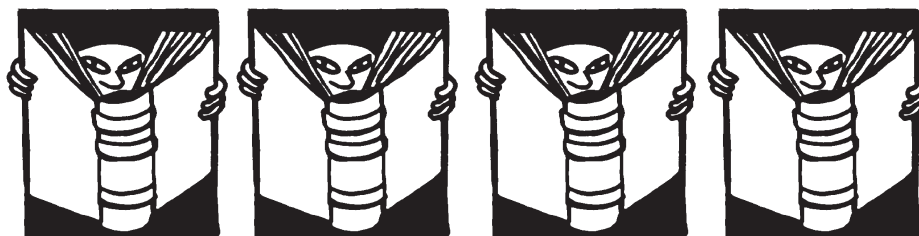
Takhle o Vánocích si uvědomuji, že celý oddíl vnímám jako svou druhou rodinu – pravda, větší, o něco bláznivější, výrazně hlučnější a opravdu o hodně početnější (spoustu botiček, nezapnutých bund a zubů, na které je třeba dohlédnout, aby se vyčistily), než ta moje z Velimi, ale rodina to je. Moc ráda s vámi sedím a hraju zase-dávanou, chodím vám večer číst pohádky, polehávám s vámi za pecí a běhám venku

v zimě. A že bych vás za nic nevyměnila, vám snad ani říkat nemusím, vidíte ?

Josefina Marková-Joska,
TOM S.T.A.N., Praha

Lodivod dunajský po 140 letech

Když jsem otevřel knížku diplomata, překladatele a trošku i cestovatele a dobrodruha Zdeňka Lyčky, hned mě napadla asociace s jednou z verneovek. Stejně jako hrdina románu, také Zdeněk Lyčka začíná svou plavbu v Donaueschingenu a dopluje do Černého moře severním Kilijským ramenem v deltě Dunaje. Dobrodružství, která Zdeněk Lyčka popisuje, jsou samozřejmě vzdálená románovým příhodám Verneova hrdiny, naopak jsou přístupná českému turistovi.

Autor se po splutí na kajaku Labe z Čech až do moře pustil do většího oříšku, splutí nejdelší řeky střední Evropy. Více než 2800 říčních kilometrů absolvoval nadvakrát v letech 2015 a 2016, přitom druhý díl absolvoval na měsíc přesně po 140 letech, než hrdina Verneova románu.

Je zajímavé porovnat obě knihy – je zřejmé, že Jules Verne neznal podrobně fakta o sjízdnosti horního úseku Dunaje, o Železných vrátech ani o největší hrůze každého turisty, který se kolem Dunaje pohybuje – komárech. Kniha Zdeňka Lyčky je zajímavá tím, že popisuje místa, kam se většina českých turistů ráda podívá, většinou ovšem jako pěšáci nebo cyklisté. A protože autor v roce 2017 doplnil na svém kajaku z Moravy až do Baltského moře, můžeme se těšit na další cestopis z míst, která je snadné navštívit.

Petr Teringl

Spisovatel, novinář a odborník na strašidla Hynek Klímek napsal další pohádku, která má za cíl naučit čtenáře chodit poznávat kraj, města, památky. Příběh je pohádkově jednoduchý. Do mlýna na Soukeníku přichází krajanek Mates, aby našel práci. Najde nejen práci, ale i lásku. Zlá čarodějnice ho však přesvědčí, že mlynář nedá dceru chudému chasníkovi. Mates se tedy vydá hledat bohatství. Projde celou oblast zvanou „Toulava“, zažije mnoho útrap, aby přišel na to, že ho čarodějnice, podporovaná čertem, podvedla. Zlou babiznu potrestá a vrátí se ke své Aničce a jejímu otci.

Pohádka je ve srovnání s těmi klasickými trošku umělá, je znát, že cílem je představit pamětihodnosti turistické oblasti. Má ale svižný děj a zajímavé spojení světa lidí a nadpřirozených bytostí. Je to jediná pohádka, kterou znám, situována je přesně, do roku 1850. V té době ještě žily čarodějnice a po světě chodili čerti. Čert zde není dobrosrdečný trouba nebo koumák, jako v mnoha moderních pohádkách, ale ani strašidelné zlo, jako v pověstech a příbězích z dob dávno minulých. Čert zde má úkol zkazit mravy člověka a pošpinit jeho duši hříchy, aby ji pak mohl přivést ke knížeti pekla.

Jediné, co mě u znalce turistické oblasti mezi Tábořem, Bechyní, Milevskem, Sedlčany a Mladou Vožicí Hynka Klimka trochu překvapilo, že nezmínil, že se okolí Jistebnice a Borotína (dnes známé hlavně díky lyžařskému areálu Monínec) od nepaměti říká **Čertovo břemeno**.

Zdravokurz

Podzim bývá vždy hodně nabitý. Kromě oddílových akcí KADAO, kdy jsme mimo jiné uskutečnili puťák do Žďárských vrchů, zúčastnili se akce KČT Za Posledním puchýřem v Bučovicích, se navíc ještě někteří z nás přihlásili na školení zdravotníků zotavovacích akcí, kterému se zkráceně říká ZDRAVOKURZ.

Ve dvou listopadových víkendech vyrazili Mája, Dib, Tete, Nelka, Tom a Adam na tuto zajímavou akci, kterou pořádá mimořádně skvěle již dlouhá léta TOM Kasiopka a KČT Chameleon Brno, pod dohledem Franty Froda Serbuse a MUDr. Martiny Šišákové. První víkend se odehrál ve skautském středisku Kaprálův mlýn v Moravském Krasu a druhý v Domašově nad Bystřicí.

Je nutno dodat, že to byly víkendy náročné, ale zajímavé a zábavné. Nejednalo se totiž jen o suchopárné nalívání vědomostí do hlavy, ale velmi účelné zařazování praktických dovedností a zkoušení si informací přímo v terénu. Navíc vesměs velmi originálně zvládnutých jako hra pro dospělé.

Takže jsme zažili nejen záchranu v lesním terénu, amputované prsty v kotelnách, pomatené a šokované lidi kdekoli, hromadnou autohavárii, zhotovení nosítek a dostupných pomůcek, záchranu ve vodě, ale také týden zdravotníka na táboře, sestavení táborového jídelníčku, kontrolu lékárničky. Dozvěděli jsme se, jak vytahovat klíšťata, jak se chovat se při setkání s kontrolami hygienických stanic, jaké používat léky, jak se chovat k nemocnému, máme představu o množství ztracené krve, a umíme vše nějak zodpovědět v testech a v závěrečné práci skupin.

Bylo to skvělé, potřebné, důležité, zajímavé a navíc ještě s mnoha zajímavými lidmi, kteří sdílí podobné činnosti a mnohdy i postoje, jako my. Určitě pojedou další naši vedoucí, aby naši kluci a holky byli ještě více v bezpečí! Partě okolo Froda a Martiny patří velký dík, jen tak dál!!

Tom Weicht, TOM Kadao

OD BABÍHO LÉTA DO ZIMY

V září v Paprsku začal nový, čtrnáctý oddílový rok. Po loňském roce smůly, kdy jsme poprvé v historii měli hned dvě zlomeniny a do oddílu našlo cestu pouhých pět nováčků, ze kterých už jeden nechodí, se nám zase pomalu začíná dařit.

Akce připravujeme nejméně dvakrát-třikrát do měsíce a pořád se objevují nové tváře. Od září už máme letos nováčků deset a oddíl se nám tak konečně plní.

Hned na počátku měsíce listopadu jsme se vydali na rádcák na Pevnost BVÚ. Bylo přes dvacet stupňů, prožili jsme víkend plný sluníčka, babího léta, her a výuky.

Na podzimní procházku do Kyjovic jsme vyrazili 17. listopadu, to abychom využili volno státního svátku. Už jsme pocítili chlad podzimu a vlhkou trávu, mlhy a nevlídnou krajinu naší usínající přírody. Nám to ale nevadilo, a tak zase měly úspěch hry jako Středověk a Hraničky, naše oblíbená schovka Ben-Hill a štafeta KNP, abychom se moc neváleli po zemi, když už bylo mokro.

Další víkend, v sobotu 25. listopadu se oddíl a hromada dalších lidiček z našeho obvodu sešla na akci **Šparáku, nezlob se!** v sále naší restaurace u Čestmíra, abychom zkusili štěstí v turnaji hry člověče, nezlob se. Hrál se ve třech kategoriích a sál byl

plný. Kromě člověča se skládala Rubikova kostka na čas, proběhl i šachový turnaj a vítěz si zahrál zápas s naším starostou, panem Výtiskem, který turnaj svou účastí podpořil.

V zadní části sálu si mohli účastníci zkusit třeba i hromadu hlavolamů a her. Akci nejen pro nás, ale i všechny zájemce z obvodu Krásné Pole vymyslela, s naším oddílem a také s rodiči svého týmu Léta připravila Zuzka Vojkůvková – jinak mamka našeho Křečka.

No, a přišel prosinec a s ním i sníh. Měli jsme už dlouho zamluvenou naši oblíbenou základnu DDM Jablunkov v Jasení na česko-slovensko-polském pomezí.

Hned prvního prosince jsme vyrazili do hor. Účast se díky novým tvářím vyhoupla na rovných třicet. Myslím si, že jsme se celý víkend nezastavili. Stále se něco dělo. Tři týmy soutěžily po celou dobu pobytu. V sobotu jsme řádili na sněhu. Venku zima jako v ruském válečném filmu, v chalupě naopak příjemné teplo,

Výprava nám všem strašně rychle utekla. Nejvíc překvapila naše nová Aneta, která byla ve středu poprvé na schůzkách a v pátek už s námi jela na chalupu – takové tomíky oddíl potřebuje nejvíc. Ty, kteří mají zájem a nebojí se!

Prejeme všem tomíkům, aby v novém roce 2018 zažili se svými kamarády v oddílech hodně krásných chvil.

Karel Závadský – Hroch,
TOM Paprsek,
Ostrava-Krásné Pole

Nebeské dračí souboje

Každoroční soutěž v pouštění draků – Drakiáda, kterou pořádá TOM Hogan, proběhla v sobotu 21. 10. 2017 na louce v Ostravě – Zábřehu. Pro celou soutěž jsou velmi důležité vhodné povětrnostní podmínky a letos nám počasí přálo, krásně nám foukalo. Drakiády se tak zúčastnilo více než 30 soutěžících.

Samotné pouštění draků různých tvarů a velikostí bylo pro všechny velkou zábavou! V soutěži byla ovšem kromě letu a celkového vzhledu draka hodnocena i další důležitá kritéria. (Dáváme přednost vlastnoručně vyrobeným drakům. Jistě budete souhlasit, že je úžasné draka sám vytvořit a pak jej pustit na oblohu k obdivu všem.)

Největším překvapením pro všechny účastníky letošní Drakiády bylo bezpochyby ocenění pro nejlepšího **kupovaného** draka. Ano, je to tak! Rozhodli jsme se toto ocenění udílet pro každý další ročník Drakiády, tudíž nikdo nepřišel zkrátka a všichni tak měli možnost vyhrát. Děkujeme tomíkům i všem soutěžícím za účast a těšíme se na příště!

*Klíště – Radka Krowiarzová,
TOM Hogan, Ostrava*

Pomoc potřebným

Misijní jarmark je pro náš otrokovický oddíl jednou z nejdůležitějších akcí. Ten poslední se konal 29. října a byl to již XI. ročník. Samotnému jarmarku předchází tvoření výrobků, na němž se každoročně podílí více než 60 dětí z Otrokovic i okolí a také nemalý počet lidí ostatních věkových skupin. Maminky a starší paní kupříkladu chystají podzimní vazby a věnce, jiné zase něco ušijí či napečou. Chceme podpořit misijní činnost, aby si děti, které k nám do oddílu chodí, ale i ostatní uvědomili, že mnoho lidí žije v bídě a nemají se tak dobře jako my. Výtěžek z akce posíláme na Papežská misijní díla, působí na celém světě.

A k čemu ta misijní díla jsou? Pomáhají v boji proti chudobě, negramotnosti, nemocem, nespravedlnosti a vykořisťování, dětem postiženým, unášeným, ohroženým a nakaženým onemocněním AIDS.

Budují a udržují provoz mateřských a základních škol, domovů pro sirotky, leprostředisek. Učí lidi v misijních oblastech hospodařit, vést je ke spoluúčasti a respektovat jejich důstojnost. Pomoc misijních děl je soustředěna do 13 vybraných zemí. Jsou to Bangladéš, Srí Lanka, Papua – Nová Guinea, Guyana, Filipíny, Jamajka, Keňa, Uganda, Zambie, Nigérie, Egypt, Pákistán a Sýrie. **Více na www.missio.cz.**

Díky této akci se důležité poselství solidarity dostává i za hranice farnosti, do povědomí mnohem širšího spektra lidí. Co si tedy mohli lidé koupit? Tak například ručně malované tašky, svíčky, polštářky, bločky, záložky, perníčky, sušenky, muffiny a nechyběl ani punč... To vše a ještě mnoho dalších prodávaly samy děti ve stáncích. Kvůli obrovskému větru jsme se sice museli z venku přesunout, ale i tak se nám podařilo vybrat **50 000 Kč!**

To, že se jarmark vždy povede, není jen zásluha naše, ale podíl na ní má i spousta dobrých lidí, bez jejichž pomoci by se nejspíš nic nekonalo. Celková částka za všechny roky již překročila **300 000 Kč**. Tak příště opět v řijnu!

*Jana Ludvíková a Pavla Janečková,
TOM Otrokovice*

Pátý ročník Dobročinné topinky odstartovali Dakotí a Chippewané opět v příjemné atmosféře vánočního jarmarku. Vodní hrad Lipý, kde se celá akce konala, lákal návštěvníky nejen bohatým kulturním programem, ale také vůní čerstvých topinek. „A bude to s česnekem? A se solí?“ ptali se malí pomocníci s jiskřičkami v očích. Jeden topinky smažil, druhý je potíral česnekem, třetí solil, čtvrtý střídal, pátý topil v táborových kamnech, šestý poslouchal koledy, sedmý hladil oslíka, osmý ujídal, devátý zpíval, atd...

Dobročinná topinka se pro naše oddíly stala tradiční akcí, každý rok se snažíme prodejem topinek smažených na táborových kamnech „Stella“ pomoci někomu z blízkého okolí. Akcí jsme podpořili tentokrát dvouletou dceru Terešku Lehončákovou, která statečně bojuje se svým zákeřným embryonálním rhabdomyosarkomem. Sobotní den jsme tak strávili s kamarády a užívali si poklidné vánoční atmosféry. Už ten den jsme ale tušili, že letošní ročník tu v několika ohledech ještě neměl obdobu...

Dle celkových propočtů jsme zjistili, že jsme letos osmažili a prodali celkem 446 topinek. V pondělí pak Vojtové se Šklíbou a Renčou sečetli na úřadě vybrané peníze, které se během sobotního dne vybraly. Bylo to neuvěřitelné číslo, tolik jsme ještě nikdy v „topinkové kasičce“ neměli. Jsme nadšení, že jsme celou částku 29233,-Kč mohli předat rodině Terešky.

Děkujeme všem, kteří se u našeho stánku zastavili a Terešku a její rodinu podpořili. Děkujeme za podporu také Jizerským pekárnám a ředitelce Vodního hradu Lipý paní Jiřině Kučerové.

*Kvíky - Kristýna Beránková,
TOM Dakotí, Česká Lípa*

HOŘCOVÁ VÝZVA

šest týdnů dobrodružství a nevšedních zážitků

Hra pro tomíky ze všech koutů republiky, ve které půjde především o dobrou zábavu a dobrodružstvím nabitý začátek jara. Oddíly i jednotlivci, kteří přijmou tuto Hořcovou výzvu, poměří své síly v mnoha úkolech. Za to je čekají, kromě dobrého pocitu, i skvělé odměny.

O co půjde? Během dubna a května splnit co nejvíce různorodých úkolů - strávit nějaký čas na stromě, ujít 1 kilometr poslepu, přenocovat doma na neobvyklém místě, uvařit oběd na ohni či přespat pod širákem. Některé se dají plnit společně v oddíle na schůzkách a během víkendových akcí, jiné samostatně. Třeba chodit bosky, vydržet 2 minuty po kotníky v potoce.

Díky speciální webové aplikaci můžeš v průběhu hry porovnávat, jak jsou na tom ostatní hořcoví nadšenci.

Začínáme 1. dubna 2018,
poslední úkol můžeš splnit
13. května 2018.

Vše se bude odehrávat na adrese
www.horcovavyzva.cz,
kde se brzy objeví seznam úkolů
a pravidla soutěže.

**Neváhej a přidej se
k Hořcové výzvě!**

Anežka, Youry, Hop

Pražská kavárna křtila Hopovy a Youryho stolní hry

V pondělí 4. prosince se třicítka tomíků všeho věku, kteří se sjeli z Poděbrad, Valmezu, Roztok, Prahy a Brandýsa, radovala z nové série her.

Jiří Palát a Ivo Skoček přivezli do kavárny Café Kampus na Starém Městě Pražském šest her pozoruhodných názvu: **Hranoball a Kostkopád, Dej kuličku do do-
líčku, Práčata, Rovnovážník, Natukni ho!**

Po milém vystoupení slečny harmonikářky Elišky Sýkorové a nezbytném ucmrnutí šampaňského se pak hrálo a hrálo o sto šest a také pokoušelo štěstí v tombole. Šťastní výherci si odnesli machřišňury a také právě pokřtěné hry.

V dubnu se obdobný křest stolních hrátek uskuteční v Ostravě v klubovně TOM Průzkumník-jih.

Přesné datum najdete včas na našem webu.

Tomáš Novotný

foto: Marie Kozmová

aneb tomíci budují vlastní ekocentrum

Oparenský mlýn asi není třeba čtenářům Tomíka představovat. Malebný soubor historických stavení v srdci Českého středohoří slouží již šestým rokem jako základna pro víkendové výpravy i tábory. Mlýn jsme ovšem od počátku rekonstruovali také s cílem vybudovat zde středisko environmentální výchovy a teď nastal čas tuto smělou část původního záměru realizovat.

Připomeňme, že Oparenský mlýn se rekonstruoval v letech 2009-11 z dotačních prostředků EU v rámci programu přeshraniční spolupráce Cíl 3 v kooperaci se saským partnerem Erzgebirgsverein. Přeshraniční spolupráce se osvědčila i v druhém kole stavebních prací, kdy jsme v roce 2013 obnovili původní mlýnský náhon s rybníčkem, osadili nové mlýnské kolo a provedli řadu opatření na ochranu před velkou vodou. Kooperaci se Saskem zůstáváme věrní i v případě budování ekocentra – navazujeme na historický fakt, že ve mlýně žili sudetští Němci.

V případě aktuálního tříletého evropského projektu spolupracujeme se třemi partnery. Už tradičně s krušnohorským spolkem Erzgebirgsverein, dále s žitavským partnerem Domino-Soziale Projekte a nově s drážďanským střediskem ekologické výchovy Umweltzentrum Dresden. **Tak, úvod máme za sebou a vy se určitě ptáte, co je obsahem projektu a co konkrétního přinese tomíkům?**

Ad Fontes

Cílem je vybudovat pestrou a stálou nabídku zážitkově-vzdělávacích programů na různá témata z oblasti ochrany přírody a krajiny, globální výchovy, historie a historických tradic, řemesel a zemědělství. Vše ovšem s přesahem do současnosti, pro lepší poznání a pochopení souvislostí a využití v dnešním životě. Tomíci připravují programy na čtyři témata, která představíme níže, další čtyři programy sestavují saští partneři. Programy jsou koncipovány jako tři až pětidenní pobyty, lze z nich ale vybrat dle zájmu a časových možností účastníků i jen jednotlivé aktivity. Cílovou skupinou jsou samozřejmě hlavně tomíci, dále oddíly našich přátelenských organizací či jinak organizované

skupiny dětí a mladých lidí, ale také školy - od mateřských po střední. Programy budou probíhat v Oparenském mlýně a zčásti také v saském Krušnohoří. V testovací fázi projektu je bude možné absolvovat za minimální peníz, po roce 2020 je budeme nadále nabízet za úhradu. Část programů v testovací fázi bude probíhat ve smíšených česko-německých skupinách, tak toho využijte!

Programy se představují

Zde je nabídka prvních čtyř českých programů, které budeme ve mlýně nabízet. Co vás tedy čeká, až přijedete:

Program **Lesní čarování** nás provede a seznámí se vším, co souvisí se stromy a lesem. Naučíme se o životě stromů, budeme určovat jejich druhy, stáří, založíme si vlastní herbář. Budeme se věnovat ekosystému lesa, prozkoumáme lesní půdu a život v ní a dozvíme se, jak je to třeba ve skutečnosti s kůrovcem. Vyzkoušíme si praktické lesnické práce, vyrobíme vlastní výrobek ze dřeva. Změříme se i na místní specifika chráněné krajinné oblasti. Na konci už budeme znát odpověď na otázku, k čemu jsou stromy vlastně dobré a proč jsou lesy plicemi planety.

Kdy je ve mlýně hlavní sezóna? Co dělal ve mlýně prášek a kde se bere mouka? Kolikrát týdně se pekl chléb a co měl mlynář k nedělnímu obědu? To a mnohem více se dozvíme a hlavně prakticky vyzkoušíme v programu ***Ve mlýně a na statku***, který se věnuje mlynářskému řemeslu a získávání obživy dříve a dnes. Zamysleme se nad původem potravin, naším jídelníčkem a jídelníčkem našich předků. Naučíme se znát druhy obilí a jejich využití. Upečeme si v peci kváskový chléb z vlastnoručně semleté mouky. Dozvíme se, jak žila hospodářská zvířata dříve a dnes.

V programu ***Za časů prababiček*** se přeneseme do doby, kdy se v chalupách dralo peří, pralo na valše, vařilo na kachlovém sporáku, tráva se žala kosou a obilí mlátilo cepem. Seznámíme se s koloběhem svátků v roce a se zvyky s nimi spojenými.

Vyzkoušíme svou zručnost v ručních dílnách a prožijeme jeden den bez moderních vymožeností – bez elektřiny, tekoucí vody a elektronických hraček. Uvaříme a upečeme si v kachlovém sporáku dobrotu z místních surovin a naučíme se, jak a proč využívat vodu jako zdroj energie.

Expedice Středohoří je pětidenní zážitková akce určená pro odrostlejší náctileté, které – známe to všichni z praxe – je někdy těžké zaujmout. Netradiční formou se seznámíme s CHKO České Středohoří, s krajinou, geologií, florou a faunou i historií, ale také dostaneme možnost lépe poznat sami sebe a své možnosti a hranice. Vystoupáme na nejznámější vrcholy, po-

známe zajímavá místa (např. vojenskou pevnost Terezín či barokní Milešov), dáme si do těla při geocachingovém závodě, na lanových aktivitách. Prožijeme dvoudenní putování středohorskou krajinou, která v historii jako první nesla označení „český ráj“.

To ale není všechno...

Důležitou součástí projektu a předpokladem pro realizaci části programů je také vybudování sušárny ovoce a agregátu na výrobu elektřiny. Sušárnu budeme rekonstruovat na místě její historické předchůdkyně a použijeme pro ni i původní postupy a materiály. Dokážete si představit, jak si s oddílem o víkendu usušíte vlastní křížaly? A jak to v sychravém podzimu v takové vyhřáté sušárně krásně voní?

A teď si trochu posvíťme na mlýnské kolo. To se zatím točí naprázdno – pohánět mlecí zařízení už nebude, to bylo po válce odvezeno a mlýnice už slouží jiným účelům. Mouku si tomíci mohou umlít alespoň na ručním žernovu od Hopa a Youryho. Proč ale nevyužít sílu vody k výrobě něčeho, co potřebujeme a spotřebujeme stejně samozřejmě jako mouku? Kolo nám pomůže vyrobit elektřinu a my si tak ve mlýně pořádně posvíťme na to, jak se dá voda využít jako zdroj energie.

Kdo za projektem stojí

Náplň projektu vytvářejí dvě koordinátorky s dlouholetými zkušenostmi s environmentální výchovou v jejich mateřském oddíle. Lucka vystudovala ochranu životního prostředí na univerzitě, pracovala v několika ekocentrech a připravila a vedla řadu akcí s ekologickou a přírodovědnou tematikou. Helena se zajímá o zážitkovou a přírodní pedagogiku, globální

výchovu, vede Lesní klub pro předškolní děti. Byla by ale trochu nuda, kdybyste při programech potkávali jenom nás a naše nápady, a tak jsme na přípravu a lektrování programů přizvaly odborníky na daná témata; v současné době na projektu na české straně spolupracuje dvanáct lidí.

V příštím čísle Tomíka představíme programy projektových partnerů ze Saska a přidáme aktuální informace z průběhu příprav.

S pozdravem

Ad Fontes – K pramenům!

Helena Podroužková, Lucie Tučková,
koordinátorky projektu, Kladno

Ahoj sousede. Hallo Nachbar.
Interreg V A / 2014 – 2020

Europäische Union. Europäischer
Fonds für regionale Entwicklung.
Evropská unie. Evropský fond pro
regionální rozvoj.

Žlutý kvítek v Neznámu

Ve dnech 3.-5. prosince vyrazili členové oddílu Žlutý kvítek Palkovice, nově studenti Bradavic, do Neznáma. Cesta začala v pátek, srazem u kina, kde jsme odevzdali svá zavazadla, a vydali se na nástupiště 9 ¼ na náš Hogwarts Express. Cesta byla dlouhá, ale všichni jsme šťastně dojeli do Bradavic, převzali si věci a šli najít svou komůrku na spaní.

Poté jsme byli rozřazeni do 2 týmů – Havraspáru a Mrzimoru, vyrobili jsme si čarodějnické pláště, znak kolejí a na večeri vychutnali kousek kamene na chlebu (v překladu sekaná). Pomalu jsme šli do postele, abychom byli plni energie na příští náročný den.

Další den začal rozcvíčkou, po níž jsme si vychutnali snídaní – spletené pře-

kvapení se sladkým blátem a vývarem z pytlíku (v překladu vánočka s marmeládou a čaj). Po povzbuzení těla přišly na řadu hry: vrba mlátička a Brumbálova armáda. Potom jsme se uchýlili dovnitř vyrobit si Dobbyho ponožku a hlavně se ohřát. Posléze jsme si šli zahrát famfrpál a závodit v letu na koštěti. Konečně přišel čas na oběd – uvařený parát, žízalky a spe-

Prázdniny v Tisé

Českolipská CHIPPEWA vyrazila na podzimní prázdniny do Krušných hor, přímo pod mohutné pískovcové útesy Tiských stěn. Kdo nezná, absolutně doporučuji, je to úžasné skalní město, kde jsou dva nenáročné okruhy nádherným světem pískovců a výhlídek. Stará horolezecká chata se na čtyři dny stala naším domovem. Vzhledem k velmi chladnému počasí jsme museli topit na plné pecky, ale zima rozhodně nikomu nebyla. Hráli jsme plno her, vařili jednu dobrotu za druhou a také jsme s dětmi začali plnit Koráلكové činy.

*Zdeněk Šmída,
TOM CHIPPEWA, Česká Lípa*

cialita skřítko Dobbyho (v překladu kuřecí vývar s těstovinami, brambory s řízkem). Po hodinovém odpočinku jsme šli zachránit Harryho do tajemné Aragonie, ze které se nakonec stal lanový park Tarzanie. Bylo to pro nás těžké, ale i přes bolest svalů jsme jej úspěšně zachránili.

Vymrzlí z výšin jsme se šli ohřát a občerstvit zpátky do Bradavic. Konečně jsme se převlékli ze špinavého a studeného oblečení do čistého, zahráli si městečko Bradavice a hledali neuklizené Dobbyho ponožky. Jakožto studentům nám chyběl už jen čarodějnický klobouk a základy míchání lektvarů. Aby se poznalo, kdo nejlépe z obou týmů umí míchat lektvary, tak jsme své výrobky dávali ochutnat porotě mozkomorů. Naším posledním úkolem tento den bylo osvobození Siriuse Blacka. Museli jsem se vydat na stezku odvahy. I přes mozkomory a tmu venku všechny děti úspěšně došly do cíle.

Začal poslední den. Doplnili jsme síly dobrým jídlem a začali jsme plnit poslední misi, a to získání pokladu. V cestě nám ale stáli zlí smrtijedi, které jsme museli zneškodnit. Povedlo se a každý student dostal svou vyslouženou odměnu včetně kovové medaile. Poté přišel čas balení a smutného odchodu z Bradavic. Znovu a naposledy jsme jeli Hogwatským Expressem, ale směrem domů, kde už na nás čekali netrpěliví rodiče.

Chtěli bychom poděkovat i za ostatní studenty z Bradavic všem, jež nám připravili pěkný program a starali se o nás. A bude-li vás zajímat, kde je bradavická škola umístěna, pak můžeme prozradit, že je to v Beskydech na kouzelné chatě Trojance.

Za studenty – čaroděje

*Kateřina Žváková a Eliška Kubalová,
TOM Žlutý kvítek, Palkovice*

Brnčálka, Teryna, Zbojnička – tři krásná jména horských chat v sluncem zalitých Vysokých Tatrách. Ty se staly na konci září azylem pro 20 starších členů oddílu Kadao.

Naše tatranské putování jsme začali v Tatranské Lomnici a čtvrtěčným cílem byla Chata pri Zelenom plese neboli Brnčálka. Až na velký počet turistů jsme potkávali již jen samé krásy a barvy nádherného podzimu. Deštivé dny pominuly a my měli opravdu slunečné štěstí po celé čtyři dny. Z Brnčálky jsme přes Velkou Svišťovku, Skalnaté pleso, kolem Zámkovského chaty vyšlapali na Terynu (Teryho chatu), kde i ve výšce 2015 m n.m. bylo slunečné, ale již zimní počasí.

Po překrásné noci, kdy jsme samozřejmě již velmi brzy ráno venku *civěli* na východ slunce, jsme se vydrápali po řetězech na Priečne sedlo, abychom mohli sněhem sestoupit ke Zbojnické chatě. Tam j sme si v hospůdce s chutí zpívali naše oblíbené písně za doprovodu kytar, flétny a klavíru.

Nádherné čtyři dny ve Vysokých Tatrách jsme zakončili sestupem Studenou dolinou do Starého Smokovce. Díky moc všem lidem na chatách za péči, jídlo, úsměv a pohodu, kterou na horách, v tom svém záprahu, velmi pozitivně šíří. „Ve vysokých horách, větr vyfukuje“, zpívá Vlasta Redl a i náš oddíl KADA0 měl možnost si ověřit, že vyfukuje nejen větr, ale že svítí i slunce, podzim hraje barvami, leží čerstvý sníh a vůbec že je na horách kouzelně. Kluci a holky, tak zase někdy ve vysokých horách!

*Tom Weicht,
TOM Kadao, Opava*

Tomíci, ušetřete!

Díky projektu Voláme s hořcem se dá telefonovat levněji, tedy pokud použijete jednu z nabídek od společnosti Vodafone. Takzvaný zaměstnanecký tarif (ZAME) nabízí neomezené volání a SMS do všech sítí + 1,5 GB dat a tarif s neomezeným voláním a SMS do sítě Vodafone. Smlouva je na 24 měsíců a tomík ji uzavírá přímo s Vodafone. Každý člen Asociace TOM může do systému zaměstnaneckých tarifů přidat až 5 čísel. Levnější volání mohou tedy využívat i rodinní příslušníci. Levné volání v rámci projektu Voláme s hořcem využívá dodnes cca 330 tomíků v asociační VPN síti (takto se to nazývalo dříve) a cca 20 osob využívá zaměstnanecké tarify. Všichni účastníci „Voláme s hořcem“ si mezi sebou volají a SMSkují zdarma bez ohledu na jejich tarif!

Přihlášení je otázka několika kliknutí! Stačí vyplnit formulář v Evidenci Asociace TOM (*Záložka Ostatní služby – Telefony*). Zde vyplníte základní údaje o převáděném telefonním čísle, případně vyznačíte, že žádáte o nové číslo a vyberete si požadovaný tarif. Do čtyř dnů se vám ozve operátor a vše s vámi dohodne. Bližší informace naleznete na adrese <http://telefony.a-tom.cz>. V případě jakýchkoliv dotazů k projektu na e-mailu ondra@a-tom.cz.

Ondřej Šejtka

Novinky z České rady dětí a mládeže

Zdravím všechny tomíky z České rady dětí a mládeže. V několika málo odstavcích níže naleznete informace o aktualitách ze střešní dětské a mládežnické rady.

V prvním čtvrtletí jsme se na ČRDm věnovali především vyúčtování dotací za rok 2016, připojili jsme se k iniciativě „Svoboda médiím“, která si klade za cíl, aby kandidáty členy Rady pro rozhlasové a televizní vysílání mohli navrhnout nejen politické strany, ale také i další instituce např. ČRDm. V dubnu se konalo volební Valné shromáždění ČRDm.

Došlo k částečné obměně představenstva rady – místopředsedou se stal Tomek Hurt. Předsednické křeslo obhájil woodcrafter a náš příznivec a kamarád Aleš Sedláček. Pro úplnost je třeba dodat, že já jsem se přesunul na místo ředitele kanceláře.

Před letními prázdninami jsme naplnili všechny síly a tlačili novelu vodního zákona, který by zachránil mnoho táborů, které se konají v blízkosti řek a vodních toků od zrušení. Novela však zůstala ve třetím čtení, snad se požadované změny podaří prosadit v nové poslanecké sněmovně.

72 hodin

V pozdním létě jsme pak rovnýma nohama skočili do příprav šestého ročníku dobrovolnického projektu 72 hodin,

do kterého se zapojilo dvacet tomických oddílů! V září jsme také uspořádali několik seminářů k dotacím MŠMT, kterých se účastnily desítky zástupců dětských a mládežnických organizací. Na počátku podzimu odstartovala další výměna ČR-Izrael, ve které nás tomíky zastupoval Zbyněk „Pinda“ Svoboda z oddílu TOM S.T.A.N.

Jednání s institucemi

V závěru roku jsme podepsali s ministrem Štěchem smlouvu o spolupráci s MŠMT. Celý podzim jsme také vybírali novou pojišťovnu, která úrazovou pojistkou a i pojištěním odpovědnosti bude kryt i tomíky další čtyři roky. Vítězem se stala pojišťovna Generali, která tak po čtyřech letech vystřídá pojišťovnu Kooperativa.

Do světa, konkrétně do New Yorku, na půdu OSN jsme také na podzim vyslali dva mládežnické delegáty. Jednalo se o druhý ročník projektu *Mládežnický delegát do OSN*, který připravujeme společně s MŠMT a Ministerstvem zahraničí. S blížícími se volbami do poslanecké sněmovny jsme se setkávali se zástupci politických stran, vysvětlovali jim naše priority, a také to, aby při svém konání nezapomínali na dětské organizace. S některými z nich se nám podařilo podepsat memoranda o podpoře dětských organizací.

Cena Přístav

V samotném závěru roku jsme pak v kostele Pražské křižovatce předali tradiční ocenění za podporu mimoškolní práce s dětmi a mládeží – Cenu Přístav. Dále jsme odstartovali projekt VZOR, díky kterému se i mnozí tomíci v příštím roce budou vzdělávat. Posledním, nicméně velmi důležitým krokem bylo zjišťování zájmu o využití tzv. šablon pro NNO – dalšího způsobu financování aktivit dětských organizací z evropských peněz.

Rok 2017 byl akční, plný zajímavých setkání, aktivit, událostí, vydávali časopis ARCHA, zveřejňovali články na serveru ADAM.cz, scházeli se s náměstký, ministři, stále bojovali za navýšení dotačních prostředků na mládež apod.

Rok 2018 bude pro ČRDm rokem jubilejním, v červnu totiž v Roztokách oslaví své dvacetiny. Doufám, že se v novém roce bude ČRDm dařit stejně dobře jako všem tomíkům.

Ondra Šejtka

STOLNÍ HRÁTKY

Rychlé a svižné hry s jednoduchými pravidly, které zpestří vaše schůzky, táborový program či akce pro veřejnost. Po první, velmi rychle rozebrané várce Stolních hrátek, přichází na řadu druhá. Pokud máte zájem o tyto hry, objednejte si je do konce února 2018. K dispozici je opět padesát her. Cena jedné hry je 2600 Kč. Při zakoupení jedné hry získáte druhou od Asociace TOM zdarma. Více o hrách a objednávkách na www.stolnihratky.cz (<http://www.stolnihratky.cz/>)

Ivo Škoček

Letní sraz tomíků 2018

termín: (5) 6. 8.- 11. 8. 2018

místo: střední Čechy - Roztoky- Praha

**Přihlášeno je 130 členů z 11 oddílů,
tím je kapacita naplněna.**

Oddíly se mohou přihlašovat pouze jako náhradníci.

Letní sraz se kvapem blíží a organizační přípravy jsou v plném proudu. Zajímá vás, kdo za letošním srazem stojí? Pokud ano, přečtěte si krátké medailonky o členech organizačního týmu.

Tomáš Novotný (Náčelník)

Slovutná hlava naší organizace, kterou není třeba představovat. Našeho milého vůdce zná snad každý tomík! A pokud ho nějaký tomík nezná, měl by to napravit. A proč ne právě na letním srazu, který bude určitě stát za to?

Marek Kuskov (Krtek)

Jsem čerstvý ženáč, který od života očekává spokojenou manželku, zdravé děti a dobře placenou práci. Děti ještě nemám, práce mě uživí a žena si nestěžuje. Teda ne moc často. Takže spokojenost! Většinu svého oddílového života jsem prožil v TOM Lvíci z Hradce Králové. V současné době pobývám v Praze a kopu za TOM Svišti z Roztok. Miluju sport, hlavně fotbal, florbal a golf. Po sportu rád zajdu na pivo.

Tomáš Novák (Donky)

Já jsem, prosím, ukecaný učitel z Hradce. Mám rád zvířata, hlavně exotická. V Hradci máme s otcem otevřenou přírodovědné centrum, kam nás chodí navštěvovat školní mládež i široká veřejnost. I když jsem srdcem stále Lvíček, s oddílem TOM Zlaté šipy, jezdím na letní táborové školy a někdy i na tábor.

Marie Kozmová (Maruška)

V životě se řídím heslem: „Chce to klid a nohy v teple“. Živí mě **ty internety**, které lidem vysvětlují a učím je, jak s nimi pracovat. Zejména sociální sítě a další nová média umím moc hezky vysvětlit. Pocházím z Hradce Králové, kde jsem byla členkou TOM Lvíci až do přestěhování do Prahy. Nyní jsem Svištka. Často mě potkáte s foťákem na krku nebo někde v přírodě. Miluju běhání, čerstvý vzduch a sluníčko.

Ondřej Bešták (Močál)

Tak já jsem teda taky z Hradce. Ale před pár lety jsem se naplavil do Prahy. Tomíkem jsem od 11 let, když jsem začal navštěvovat hradecký TOM Lvíci. Občas jsem i skaut, ale to spíš jen tajně, aby to o mně kamarádi nevěděli. V současnosti vyztužuji řady Svištů a občas brigádničím na našich chalupách. Mám rád přírodu, rád cestuju a baví mě technika.

Josef Kučera (Kudrnáč)

Jsem vedoucí oddílu TOM Jeleni ze Sedlčan. Jsem muzikant! Hraju na všechny možné i nemožné druhy kytar. Mám rád kávu, i proto pracuju v takové malé kavárničce v centru Prahy. Zálubu ve hvězdách si kompenzuji prováděním a vyučováním na Štefánikově hvězdárně v Praze. Tak někdy klidně zaskoče na kafe nebo povídání o hvězdičkách.

Zbyněk Svoboda (Pinda)

Jsem čistokrevný Pražák. Už od 7 let jsem členem pražského oddílu TOM S.T.A.N. Hraju na klarinet, saxofon a jsem členem mladé perspektivní hudební skupiny. Ve svém volném životě se snažím skloubit svou lásku k přírodě se svou městskou osobností. K tomu mi pomáhá airsoft a „zelený mozek“, který nosím v hlavě.

Marek Kuskov (Krtek)

DRŠMAŠ 2018

aneb hlavní je zážitek, ne výsledky

Už několik let se spřátelené oddíly oddíly setkávaly na lednovém sportovním turnaji, dosud vždy floorbalovém. Byla to vždycky krásná akce, ale znáte ta sportovní klání – někdy převládne drsný výsledkový zápal. Boj o vítězství a pořadí jde pak maličko nad zážitek a atmosféru.

Letos jsme proto zvolili nový koncept – **netradiční hry**. Chtěli jsme uspořádat takový turnaj, na který se nedá natrénovat. Když několik týmů zápolí v neznámé hře, ta je vtáhne a hlavní je zážitek. Hráli jsme neotřelý Kinn-Ball a asociální (zádveřové) Dog'o.

Malí i velcí byli nadšení. Po předání cen se všichni začali těšit, čím je napřesrok překvapíme. Zkuste to jako my, hledat hlavně zážitek!

Matěj Chour,

TOM Veverk, Brandýs na Labem

Tříkrálová Okoř popadesáté

Počasí jako zjara, teplota hodně nad nulou, modrá obloha – co víc jsme si mohli v sobotu 6. ledna přát? Ještě za ranního chladu vyšláplo z Prahy – Veleslavína tou správnou nohou do nového roku **přes 750 lidí**. Místy po silnici, místy blátivou cestou došli na Okoř, velká část pak až do Roztok. Touto trasou za těch padesát let prošlo nejméně třicet tisíc párů nohou.

Letošní krásné počasí se projevilo vysokou účastí. U hradu poutníci již několik let rádi sledují vynikajícího sokolníka, na záměcku v Roztokách vystoupení šermířů a hradního pána s písařem. Většina si ráda zasoutěží zodpovězením záluďných otázek v tradičním kvízu a komu by to nestačilo, ten si mohl ještě v cíli vyluštit letošní novinku – tříkrálovou křížovku.

Při požívání také už tradiční domácí buchty a popíjení čaje nebo svařáčku si letos mohli pochodníci prohlédnout retrospektivní výstavku – malé ohlédnutí za minulými ročníky na fotografiích, každoročních upomínkách a zápiscích v kronikách a deníčcích tomíků.

A pak už honem na autobus, na vlak, někteří ještě kousek pěšky, všichni ale míří domů, odpočinout si a nabrat sílu – nu, třeba zase k dalším pochodům. Takže ať je mezi nimi za rok znovu ten náš, tříkrálový!

*Jindra Zoufalá
TOM Svišti, Roztoky*

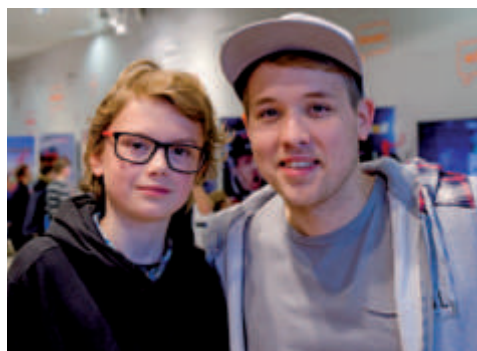
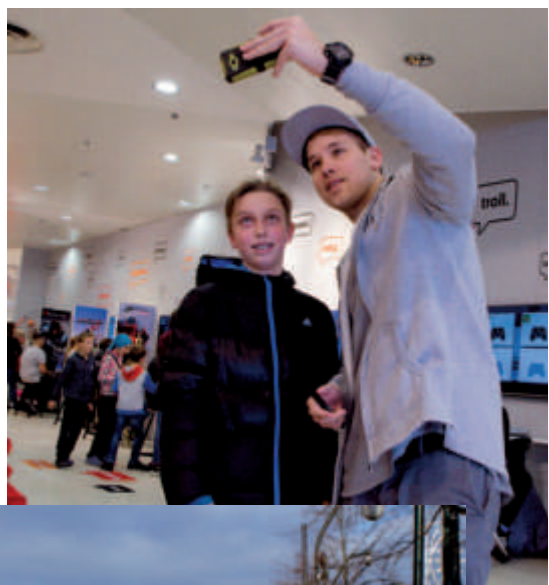
Lotři v Praze

Náš oddíl TOM Lotři zamířil do Prahy, na Hrad, nakonec jsme ale skončili u Krále.

Ale popořádku. Rozdělili jsme si úlohy. Každý z nás měl na starosti něco jiného. Patrik měl dokonalý přehled o vlakovém, ale i tramvajovém provozu, díky němu jsme vždy dojeli tam, kam jsme mířili. Vašek měl v hlavě mapu Prahy, a tak jsme nikde nezabloudili. David měl dobrou náladu po celý náročný víkend. Adam se staral o to, aby naše žaludky nekručely hladem. Vždy nás včas upozornil na nejbližší McDonalds. A všichni opět dokázali, že jsme dobrá parta, kterou nerozhází ani protivné uvaděčky v Národní galerii, ani zima v klubovně při přenocování.

Tančící dům, Karlův most, Staroměstské náměstí, Malostranské náměstí, Hradčanské náměstí, hračkářství Hamleys, Národní galerie, Národní technické muzeum, metro, tramvaje, McDonalds, trdelník na vánočním trhu a hlavně „ZETKO“ s youtube Jirkou Králem a Kovym. Taková byla výprava Tučňáků na Pražský hrad.

*Tomáš Buriánek,
TOM Lotři, Hronov*

Tomíci na vodě

V minulosti se vodní turistika organizovala v oddílech a klubech kanoistiky, které byly sdruženy v tělovýchovných jednotách. Mnoho z nich bylo zároveň odbory turistiky a turistickými oddíly mládeže. Kromě běžného splouvání řek jednotlivými oddíly byly pořádány vodácké turistické jízdy zdatnosti. Na nich a na společných sjezdech řek při jarních táních nebo při vypouštění přehrad se setkávali vodáci z různých oddílů a často si vypomáhali půjčováním lodí, protože ty byly naprosto nedostatkové.

Po revoluci se začala situace měnit. Přestal být problém poříditi si loď, s vývojem od laminátů k plastákům začaly vznikat půjčovny. Organizovanou vodní turistiku začala vytlačovat masová vodní turistika, díky popularizaci se stala módní záležitostí. Výkonnostní vodní turistika se naopak začala blížit vodnímu slalomu tím, že se o ni začal starat obnovený Svaz kanoistiky.

Vodácké turistické jízdy zdatnosti se přeměnily na Český pohár kanoistů, ale jejich počet, stejně jako počet volných sjezdů řek na nadlepšené vodě se začal snižovat kvůli obecnému nedostatku vody v krajině. Sekce vodní turistiky KČT se zdála být zbytečnou a pro nedostatek zájemců o funkcionářství zanikla.

V poslední době se objevily nové problémy s vodní turistikou v Česku a jejich řešení se za vodáky začala starat neformální skupina okolo Vodácké školy záchrany, kde se angažují dobrovolníci ze Svazu kanoistiky, vodních skautů i z komerčních subjektů. Zapojení Klubu českých turistů do těchto aktivit je v zájmu turistiky a podpora této činnosti tak důvěryhodným a zavedeným spolkem, jako je KČT, může přinést vodáctví jen samé klady. Jako příklad, čím by se sekce vodní turistiky měla zabývat, uvedu popis sjezdu **Vánoční Sázavy**. Jde o tradiční akci hlavně pražských vodáků vždy v době adventního shonu a která se koná vždy poslední sobotu

před Vánoci. Vánoční Sázava není organizovaná akcí, ale za udržováním její pětadvacetileté tradice stojí vodáci z Kotvy Bráník, kteří vypravují autobus s vlekem na loď. K nim se přidávají další vodáci s vlastními loděmi a poslední dobou i půjčovny lodí, které na Sázavě působí.

S tím souvisí jeden z problémů, který chce sekce vodní turistiky řešit. Tím je alkohol na vodě. Už v autobuse z Bráníka bývá doušek na přivítanou běžný a někteří

Z ČINNOSTI Klubu českých turistů

vodáci vykazují při startu v Krhanicích i známky podnapilosti. Přestože to není správné, všichni vědí do čeho jdou a mají zkušenosti z těžších řek, než je „dvojková“ Sázava do Pikovic (obtížnost WW II podle mezinárodní stupnice). Klienti z půjčoven tyto zkušenosti ovšem mít nemusí.

Zdaleka nejhorší situace bývá na letních masově splouvaných vodách, kde není o komplikace způsobené alkoholem nouze. Protože státní úřady povětšinou znají jen represí, mohla by tato situace vést k úplnému zákazu alkoholu na řekách.

K Vánoční Sázavě patří doušek svařáku z termosky během přistání před jezem, kdy si člověk potřebuje rozhýbat ztuhlé klouby, aby jez bezpečně projel, stejně jako k letní vodě patří jedno, dvě piva u stánku s mastnou klobásou – pochopitelně jen pro dospělé.

Sekce vodní turistiky bude prosazovat osvětu, ne represe. Připojuje se k aktivitám Vodácké školy záchrany. Dospělý vodák by měl usedat do lodi jedině v takovém stavu, kdy je schopen plavidlo bezpečně ovládat.

Sázava teče od Krhanic k Pěnkavě a k Lesnímu jezu, který je příkladem toho, čím se sekce vodní turistiky bude zabývat. Lesní jez byl dlouhou dobu ne-sjízdný, protože jeho šlajsna (spisovně propust) byla zavřená a zasypaná a voda byla vedena do elektrárny. Teď už je sice průjezd obnoven, ale pod jezem je vody málo a vodáci musí vystupovat z lodě a loď přetahovat, postrkovat a někdy i přenášet. Toto neplatí jen pro Lesní jez, platí to pro hned následující jez v Kamenném Přívozu, ale typicky pro mnoho řek v Česku. Příkladem je Otava nebo Morava. Cílem vodáků by mělo být přesvědčit státní a místní orgány, že vodní turistika je z hlediska cestovního ruchu i z hlediska přínosu pro národní hospodářství kladem a může mít větší efekt než výroba pár dotovaných kilowatthodin v malé vodní elektrárně. Sekce vodní turistiky se bude snažit, aby se stalo standardem, že každý,

kdo řeku přeruší, umožnil volné splouvání aspoň minimální šířkou řečiště a aspoň s takovým průtokem, aby se lodě mohly po hladině pohybovat. Víme, že tento úkol je složitý a téměř neřešitelný, ale každá kapka (do řečiště) je dobrá.

Pro třetí příklad, čím se sekce vodní turistiky chce zabývat, musím kousek proti proudu, nad Krhanice, kde je jez Kaňov. Ten patří mezi nebezpečné, kde při špatném odhadnutí situace hrozí za určitého stavu vody stažení lodě mířící do šlajсны přes hranu jezu nebo zalití lodě, pod šlajsnou a její vyhození pod jezištěm. Protože pod jezištěm je vývarišť, kde se tvoří pěna, která nenadnáší a voda odtéká do kopce, nedá se z pod jezu vyplavat. Kaňov je nebezpečný, ale mnohem horší případy smrtelně nebezpečných jezů jsou na Ohři, Lužnici i dalších řekách. Cílem sekce vodní turistiky je tedy pomoci k bez-

pečnosti na vodě tím že se bude snažit, aby takové jezy byly označené, zabezpečené a v ideálním případě postupně přestavěné do bezpečnějšího tvaru. Také zde už udělala spoustu práce skupina okolo Vodácké školy záchrany.

Když vodáci opustí Kamenný Přívoz, čeká je plavba k Žampachu. Většinou je potřeba jez přetáhnout a absolvovat pár desítek metrů úseku s nižší hladinou, než se vrátí voda z náhonu. Pak už následuje plavba klidným úsekem s občasnými peřejemi, pod Medníkem, pod srubem Psí zub, okolo starých trampských osad k Píkovické jehle a k mostu, kde se končí.

Vodáci vytažují lodě, kdo jede na náfučce, tak vyfukuje a balí, všichni se převlékají a přezouvají. Při tom hrozí nebezpečí, kterému ovšem sekce vodní turistiky neumí čelit. Toto nebezpečí bývá na zemi, v trávě a obvykle za něj může

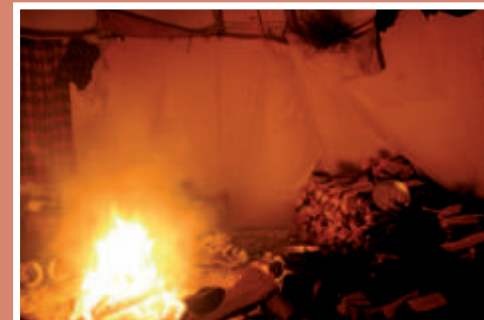
nejlepší přítel člověka. My se ovšem nemůžeme zabývat zákazem vstupu se psy na místa, kde vodáci nastupují a vystupují. Tady musí být každý vodák sám obezřetný, musí se dobře dívat, kam šlape.

Petr Teringl

týpí jako domov

Sedím s šálkem horkého čaje na Framu – chatě Ligy lesní moudrosti na Filipově Huti. Příjemně cítím svaly, protože jsme se před chvílí vrátili z výletu na běžkách po krásách Šumavy. Kamna topí a pěkně hřeje, je mi příjemně.

Dívám se do plamenů a vzpomínám na kamarády, kteří jsou na druhé straně republiky, na Vysočině. Táboří na našem oblíbeném a tradičním tábořišti na Malém Waldenu. Tady na Šumavě je spousta sněhu, ale mají ho i tam? Na sněhu je táboření mnohem krásnější. V mých představách je ho tam aspoň půl metru (no, to asi ne, ale bylo by to hezké). Vzpomínám si, jak je tam v zimě nádherně, všechno je najednou čistší, klidnější a tišší.

Kolik jich letos vlastně jelo? Postavili si jen jedno týpí nebo udělali *longhouse* (jedno obydlí z více týpí)?

V zimě se do týpí klade na zem chvojí, aby izolovalo od chladu. Sehnat ho v lese není žádný problém. Na zimní táboření je však klíčové sehnat palivové dříví. Tady platí dvojnásob staré dobré pořekadlo, že dřevo zahřeje dvakrát. Poprvé, když se připravuje a podruhé v ohni. A jestli si táborníci chtějí udělat *iníti* (indiánskou saunu), budou ho potřebovat ještě mnohem víc. Ale zase – zimní iníti je malý zázrak, zvlášť u zamrzlého rybníka.

Bez *kapote*, kabátu ušitého z vlněné deky, to v zimě ani nejde. Ze zbytku deky se ještě dají ušít rukavice. Nezbytnou výbavou je kožešinová čepice nebo upletený kulich. Viděla jsem v létě, jak kluci šijí zimní kožešinové mokašiny. Snad je už dokončili, jinak by museli chodit v normálních zimních botách. Není to moc malebné a není to ani taková výzva, jak by asi řekli.

Před lety jsem si také myslela, že nespát v zimě ve spacáku, ale ve vlněných dekách je čiré bláznovství, ale ono je to opravdu asi lepší. Vlna má skvělé vlastnosti – například hřeje i vlhká. A také se pod ní spí pohodlněji. Ve spacáku se cítím jako svázaná.

Ještě na jednu důležitou věc se nesmí při zimním táboření zapomenout – na kapesníky. Na mysli mám takové ty velké, plátěné, pánské. Kdo někdy tábořil v týpí, ví, jak některý oheň umí kouřit a čadit. Když si k tomu přidáte vlhko a mráz, mokré dřevo a celý den i celou noc roztopené ohniště, je vám jasné rčení našeho kamaráda: *Na tento druh ohně nemám dost kapesníků*. Tak si je nezapomeňte!

Kolem Malého Waldenu jsou rozlehlé pláně zasněžených polí. Na nich se nádherně stopuje zvěř. Dají se tam pozorovat stáda srnek a zajáci. Občas najdete i stopu kočky, protože vesnice přece jen není tak daleko. Ještě dodejme, že někdy se tam objeví i stopa čtyřkolky, módního to doplňku místní mládeže.

Už mi došel čaj, půjdu si udělat další. Pak budu pokračovat v práci na rozešitých rukavicích. Materiál mi zbyl ze staré zelené deky. Třeba i já zase jednou vyjedu na zimní táboření!

Kateřina Pejšová (Lasík)

foto: archiv LLM

Mikešovo nožobraní

...různý a vostrý občasník o nožích určený všem nožomilům

Case XX Stockman 204

Dnes si představíme další z klasických zavíracích nožů. Je jím nůž Stockman ve velikosti Large vyrobený firmou Case XX v Bradfordu ve státě Pennsylvania v USA.

Kořeny firmy sahají do roku 1889, značka CASE je pak na trhu od roku 1900 a dnes vlastní i továrnu Zippo vyrábějící slavné benzinové zapalovače. Je velice pravděpodobné, že nože od tohoto výrobce používali i honáci stád na dobytčářské stezce.

V tuto chvíli ale vypustíme z hlavy představu honáka Monte Walshe ženoucího stádo dlouhorohého dobytka a vraťme se k nožíku. Nůž má tři čepele různých tvarů. Dlouhou čepel se sníženým hrotem patrně nejčastěji užívanou na potraviny, krátkou s rovným ostrím a hřbetem zakončeným do obloučku (tzv. ovčí nožka - sheep foot). Ta je určena k rovným řezům vedeným i velkou silou například k řezání lan či kožených řemenů a zaoblenou čepel

pelku původně používanou na kastraci dobytka dnes spíše vhodnou při vyřezávání do dřeva. Kovové příložky a vložka mezi pery jsou z mosazi, střenky jsou ze zdobené rohoviny. Ve střence je vložena inlay s logem výrobce. Nůž je vyráběn jak v nerezové verzi, tak ve variantě z chromvanadiové uhlíkové oceli.

Přestože nožík není žádný drobeček, v kapse o něm nevím. Již z výroby dorazil velice dobře naostřený. Čtyři milimetry silná hovězí kůže se neodvážila noži vzdorovat, do dřeva se čepelka zakusuje velice ochotně a jablko se mi v ruce téměř rozskočilo.

Kapesních nožů mám doma již pěknou řádku. K pořízení dalšího mě dostrkalo (myšleno v dobrém) naše ústředí, za což mu děkuji.

Nůž samotný pak byl obstarán díky vstřícné spolupráci e-shopu Nože-nůž. <http://www.noze-nuz.com/>. Nože, které mají skladem, vám pošlou obratem. Nože, které skladem nejsou, dodají obvykle do čtrnácti dnů.

Jiří Lukeš - Mikeš

Míry a váhy:

hmotnost:

111 g

délka zavřeného:

108 mm

délka čepelí:

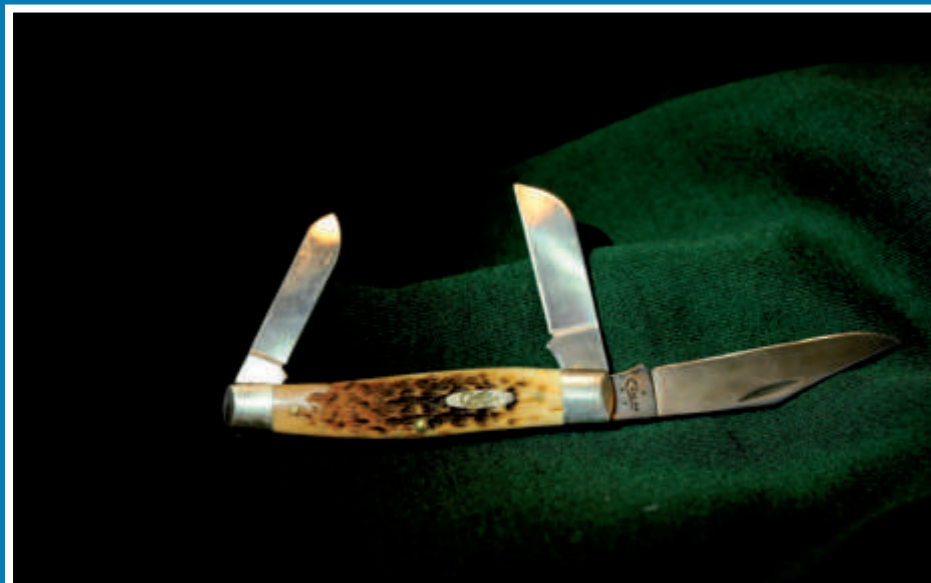
84/89/56 mm

tloušťka čepelí:

2,5/2/2 mm

cena na Nože-nůž

1492,- Kč

**Svítíme
s hořcem**

Levnější energie pro tomíky

Již sto domácností tomíků svítí levněji díky tomuto projektu. Vážení kolegové, chcete ušetřit za elektřinu či plyn? Díky projektu máte jedinečnou možnost!

Svítíme s hořcem je služba, která nabízí výhodné ceny na dodávky elektřiny a plynu pro všechny tomíky, jejich rodinné příslušníky, přátelé a příznivce. Můžete tak ušetřit za používání energií ve svých klubovnách, základnách, ale i domácnostech a firmách. Svítíme s hořcem využívá služeb Skautské energie, kterou organizace Junák - český skaut, z.s.

Do projektu Svítíme s hořcem se zapojilo již přes 100 domácností tomíků. Nyní se můžete zapojit i vy. I v roce 2018 budou ceny energií v projektu Svítíme s hořcem nejlevnější na trhu!

Pokud se chcete do systému levnějších energií přihlásit, stačí vyplnit snadný formulář v Evidenci Asociace TOM (Záložka „Ostatní služby“ – „Energie“). Zde vyplníte základní údaje o odběrném místě, vložíte poslední vyúčtování a případně vaši dosavadní smlouvu. Poté podepíšete plnou moc zprostředkovatelské firmě Terra Group Investment, a.s., která pro skauty celý projekt již řadu let zpracovává a ta se již postará o všechno za vás. Zařídí odstoupení od dosavadního dodavatele a přihlásí vás k novému.

Možná se vám zdá, že se díky těmto změnám nedá ušetřit mnoho, vězte však, že těch několik minut pro přihlášení do projektu za úsporu několika tisíc Kč ročně rozhodně stojí.

Více informací o projektu **Svítíme s hořcem** naleznete na adrese <http://energie.a-tom.cz>. Případné dotazy vám rovněž rád zodpovím na e-mailu ondra@a-tom.cz.

Ondřej Šejtka

Cena Přístav

V prostředí Pražské křižovatky Dagmar a Václava Havlových předávala Česká rada dětí a mládeže Cenu Přístav pro rok 2017. Ocenění pro státní úředníky, zástupce samospráv a také podnikatele, kteří podporují naše spolky a významným způsobem přispívají k jejich rozkvětu, předávala Česká rada dětí a mládeže již po šestnácté.

Organizátor večera Jiří Gurecký a jeho spolupracovníci dokázali v Pražské křižovatce vykouzlit pěkných šedesát minut. A Václav! Mladý muž Václav Zimmermann, který jako by z oka vypadl hodným a veskrze čestným Rychlým šípům, přinesl v obstarožním batohu skleněné ceny až z Nového Boru! Cestou se zastavil u profesorky Heleny Illnerové z Akademie věd ČR a také u zakladatele časopisu NIKA RNDr. Ivana Makáska... Oba jmenovaní se později ocitli na podiu, kde ceny Přístav předávali ještě spolu s Tomášem Navrátillem a Otakarem Leickým.

přírodu a recesi, Čtyřlístek – centrum pro osoby se zdravotním postižením Ostrava a Babybox

Trocha kritiky do řad tomíků. Škoda, že naše oddíly nenašly nikoho, kdo by byl oceněníhodný. Opravdu v našich krajích neznáte, milí oddíloví vedoucí, žádného sympatického podnikatele či podnikatelku, třeba z řad oddílových rodičů!, příjemného magistrátního či obecního úředníka či zastupitele? Žádný pan sta-

Oceněných bylo pět:

Mgr. et Mgr. Dana Prudíková – nominace od Asociace lesníků MŠ, Jeden strom, z.ú. a Kavyl o.s.

Vlasta Vasková – nominace od organizací Pionýr, z.s. – Plzeňská organizace Pionýra, SH ČMS – Sbor dobrovolných hasičů Hrádek, Asociace sportu pro všechny a Český rybářský svaz, z. s.

Mgr. Miroslav Hrdina – nominace od organizací Pionýr, z.s. – jihočeská krajská organizace Pionýra, RADAMBUK – Rada dětí a mládeže Jihočeského kraje z.s. a M-tes, z.s.

Josef Šusta – nominace od organizací Český svaz chovatelů Mikulášovice, Český svaz chovatelů Varnsdorf a Lenička z.s.

Tiskárna Printo, spol. s r.o. – nominace od organizací Duha Wings, Duha – sdružení dětí a mládeže pro volný čas,

rosta nefandí tomíkům a nezasloužil by tohle příjemné ocenění?

Polepšeme se, v letošním roce vše můžeme napravit. Milé ovšem je, že příjemného večera organizovaného Českou radou dětí a mládeže se v publiku zúčastnila desítka členů našeho spolku.

Tomáš Novotný

Co bylo v říjnu, listopadu a prosinci 2017

❑ Woodcrafter a stavitel Filip Chmel nafotil naši rožmberskou základnu z výšky nedaleké (také opravované) věže hradu a poslal snímky tomíkům.

❑ TOM Hogan z Ostravy uspořádal za skvělých povětrnostních podmínek drakiádu a vybral nejlepšího přítomného draka.

❑ V Oparně se začala pít v polovině areálu voda z obecního vodovodu, ve druhé pak návštěvníci nadále lokají vodu z vrtu. Jedna je lepší než druhá a správce mlýna se už těší na jaro, až zmizí všechny jizvy a rýhy z právě skončené investiční akce ...

❑ Pokračovala série Interview s tomíkem a na webových stránkách asociace se představovala Hanka Hlouchová z TOM Výři a valmezský bodrý ogar Jiří Palát-Youry.

❑ Matěj Chour a Tomáš Novotný se vsadili o čtyři lahve dobrého vína, kdo v novém roce dosedne či těžce žuchne do křesla hradního pána. Skeptický náčelník by si hrozně přál, aby prohrál a mohl osobně ty lahve mladému a optimistickému Matějovi dovézt někdy v době, kdy vyjde toto číslo našeho časopisu... Jak rád!

❑ Kralupští tomíci zasadili Lípu republiky, první z mnoha, kterými se v následujících měsících bude naše země radostně košatit a kterými si Češi, Moravané a Slezané připomenou, že po třisetletém úpění pod jhem zpuchřelého mocnářství vznikla nová republika, od té doby několikrát zmenšená, ale pořád tak nějak naše.

❑ Parta pořadatelů letního srazu tomíků v Roztokách ráda konstatovala, že o setkání oddílů je solidní zájem a že kapacita je díky přihlášce více než stovky zájemců v zásadě vyčerpána.

❑ Stolní hrátky zhotovené Hopem a Yourym na popud účastníků posledního sněmu tomíků zmizely bleskově ze stolu a dvojice šikovných výtečníků chystá jejich další várku, to vše za podpory ústředí, které je zase podporováno moudře a systematicky školským ministeriem.

❑ Jarka Popelářová, nestorka našeho spolku, oslavila požehnané pětadevadesáté narozeniny v kruhu své rodiny a přátel z oddílu frýdeckých tomíků.

❑ Tomíkům, dospělým turistům a jejich příznivcům se podařilo prostřednictvím hithitové kampaně nasbírat víc než tři stovky tisíc korun pro zbudování vodního vrtu na chalupě Kusalino. Zbyněk Báča, autor nápadu a tahoun projektu, přežil náčelníkovy požadavky na stylistickou vybroušenost zveřejňovaných textů, jakož i dobré rady jiných lidí, a za pomoci roztokého ústředí začal rozesílat dary a dárky všem, kdo přispěli a pomohli dobré věci. Za zmínku stojí i fakt, že velmi mladí to-

míci neváhali věnovat velmi vysoké částky a ukázali tak, že juniorní generace má dobré srdce a smysl pro prima věc. **Vid, hradecký Donky!**

❑ Vyšlo nové Kalendárium v národních barvách a s tatičkem TGM na titulce a tomíci si radostně zaškrtili akce, kterých se v osmičkovém roce chtějí zúčastnit.

❑ Ondra Šejtka ze spolkového náčelnictva zkoumal pomocí minidotazníků na webu, jak se u tomíků kliká. Vyzkoumal, že nejvíce se návštěvníci www dobývají do evidence a slíbil, že se o výsledky výzkumu podělí i veřejně. Evidence byla krátce po výzkumu přesunuta na vznešenější místo našich stránek.

❑ Ondřej Mánek a Tomáš Novotný napsali do teplické základní školy, jejímž první náčelníkem jiné barvy pleti než běloskvoucí bílé psali zdejší náckové nechutné vzkazy na tzv. sociální síti, a nabídli paní ředitelce, aby prcky poslala s paními učitelkami a klidně i s rodiči do našeho herberku, kde mohou rádit a povídat si s panem správcem a přitom si ani nevzdychnout po zbabělých a různých mŕách. Paní ředitelka nabídku s povděkem přijala.

❑ Lovosičtí Vejři tradičně pochodovali s velkou vánočkou.

❑ David Šimek, Tomáš Novotný a Aleš Sedláček pracovali pro to, aby v dolní sněmovně našeho parlamentu vznikl podvýbor pro mládež.

❑ Kladenští Roháči makali usilovně na mlýně a sami se podívovali, kolik dřeva může dvanáctka táborníků připravit na zimu.

❑ TOM Buntaranta a integrační klub Brána Ostrava pracovali pro milou akci Společně bez bariér.

❑ Chippewané, Dakoti, Lotři z Hronova a TOM Arachné zase společně otevřeli Bránu k druhým, totiž v soutěži pořádané Národním institutem dalšího vzdělávání.

❑ Tomáš Novotný naváděl šéfa ČRD, aby napsal novému ministerskému předsedovi Andreji Babišovi a Aleš Sedláček to skutečně jednoho dne udělal. Od té doby si s premiérem vyměňují občasné radostné smsky, Štědrý den nevyjímaje. Většinou se týkají podvýboru pro mládež či memoranda o podpoře spolků. Obsah i forma textových zpráv jsou někdy úsměvné, ale fakt, že předseda Babiš odepíše, je sám o sobě nevídaný, neslýchaný.

❑ V kralupské klubovně tomíků se předvánočně – a přeci velmi pracovně – sešla rada turistických závodů, aby zrekapitulovala uplynulý rok a nastartovala turistické závodění v tom příštím.

❑ Ústředí připravilo a podalo granty, které by díky programům Ministerstva škol-

ství měly zajistit pro náš spolek bezproblémový chod i v roce 2018.

❑ Česká rada dětí a mládeže rozdala v Pražské křižovatce Ceny Přístav. Tomíci letos svého nominanta želbohu neměli. Akce to byla náramná a pěkně připravená a pořadatelé za ni a za pozvané hosty zaslouží pochvalu.

❑ Z Pořešína přišla ta nejsmutnější zpráva. Anna Wiedersteinová, která se svým manželem Janem spravovala dlouhé roky naši základnu, zemřela v bezmála osmaosmdesáti letech. Tomíci se s milou paní správcovou rozloučili důstojným věncem a účastí šéfa spolku na pohřbu v kaplickém kostele.

❑ Dubická podlaha se dočkala radikální inovace, od které si správce českolipské základny Zdeněk Šmída slibuje nohy v teple a pohodu pro všechny příští hosty skromného stavení.

❑ Sedlčanští Jeleni divočili, ale pro dobrou věc, totiž pro podporu zdravého životního stylu. Koupili si pro tento účel i kino Aero, na jeden den, a je jasné, že (nejen) tomický svět o nich ještě uslyší.

❑ Jiří Homolka a Tomáš Novotný navštívili v Prachaticích exšéfa Klubu českých turistů Jana Stráského, popovídali si s ním o věcech minulých i budoucích a slíbili si, že to není setkání poslední.

❑ Pavlu Vaňáskovi a Tomáši Novotnému se začaly zdát monotematické sny, totiž o rekonstrukci Bobrovníků. Jen nevědí, zda se s nimi mají veřejně svěřovat.

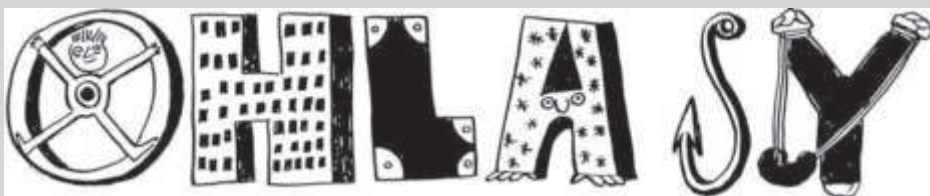
❑ Zemřel Jaroslav Kubeš, tomík z Valašské Bystřice, dlouholetý vedoucí TOM Plamen.

❑ Dakoti a Chippewané smažili pod zkušeným vedením Kristýny Beránkové – Kvíky v České Lípě tradiční dobročinné topinky a radovali se z toho, že vybranými třiceti tisíci pomohou potřebné nemocné holčičce.

❑ Pražská kavárna Café Kampus pokřtila nové stolní hry valmezských herních mágů a ostravská klubovna zastoupená Ilkou a Vráťou Jaglovými se k těmto přihlásila pro jarní čas.

❑ Tomíci se na konci roku 2017 přiblížili někdejšími deseti tisícovkám členů, jistě i proto, že Ježíšek naděloval vedoucím krom pf i krásné hořcové ponožky, které spustily lavinu pochvalných mailů a smek a také fotek s převážně mužským nohama (sic!) oblečenými právě do těchto ponožek. To se pak chce říci s klasikem – Kdo jiný to má, přátelé?

Odešel Jaroslav Kubeš-Robin

Těšil jsem se, že v létě budu moci popřát Jaroslavu Kubešovi-Robinovi k devadesátinám. Chystali jsme se na jeho milované Valašsko spolu s Libou Valentovou, určitě by se přidali i další gratulanti.

Tuhle cestu už bohužel neuskutečníme. Nadšené, dobré a věčné mladé srdce Jaroslava Kubeše-Robina dotlouklo 17. prosince loňského roku.

S bezvadným chlapem, který práci s dětmi a mladými lidmi zasvětil doslova celý život, jsem byl v pravidelném kontaktu. Nebylo psaní, nebyla gratulace k svátku či

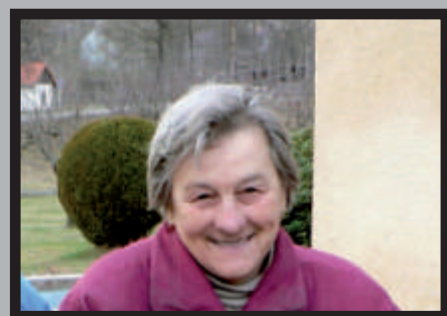
narozeninám, které by Robin nechal bez odpovědi.

Dlouholetý vedoucí turistického oddílu Plamen (v mládí skaut) a správce populární základny Mraveniště ve Valašské Bystřici pro naši věc žil. Asociaci tomíků považoval za svůj bezpečný přístav a často si – i veřejně – atmosféru v ní pochvaloval. Až donedávna se pravidelně zúčastňoval našich sněmů i setkání spolkových nestorů.

Robin byl jedním z prvních, koho jsme po zřízení Stříbrného hořce tímto spolkovým vyznamenáním ocenili.

Život Jaroslava Kubeše-Robina nejlépe přiblíží první z řady medailonů Interview s tomíkem, které najdete na našich webových stránkách.

Tomáš Novotný

Smutná zpráva

V pátek 8. prosince přišla z Pořešína smutná zpráva. V 88 letech zemřela dobrá duše našeho statku, dlouholetá správcová paní Anna Wiedersteinová. Spolu se svým manželem Janem se mezi roky 1998 až 2013 starali o náš dům.

Wiedersteinovi vydali klíče stovkám návštěvníků, pomáhali při odvozu oddílových marodů k lékaři, ochotně plnili vodou kanystry – to když u nás vyschla studna. Paní neúnavně opatrovala zahrádku kolem statku a uklízela po nepořádných návštěvách.

Čiperná paní Wiedersteinová mi mnohokrát při buchtě a kávě za všechny nepořádné tomíky vyčinila. Těžko se smířovala s tím, že někdo může odjet a nechat po sobě nepořádek...

Jezdil jsem k Wiedersteinům rád a jako ke svým. Na laskavou Annu Wiedersteinovou budu rád vzpomínat. V našem spolku jistě nebudu sám.

Tomáš Novotný

V létě uplyne dvacet roků od založení České rady dětí a mládeže. Zakládací listina byla podepsána v Roztokách. Vznik střešního spolku tehdy nebyl snadný a budil i leccjaké vášně.

A dnes? Česká rada dětí a mládeže je pevně ukotvena v české společnosti a spolkům poskytuje nemalé služby. K tématu se vrátíme v příštím čísle Tomíka.

Logo je jedním z návrhů, ze kterých bude vybrána definitivní verze. Toto pochází z dílny ak. malířky Michaly Rocmanové.

**Tomík č. 104,
leden 2018**

Časopis turistických oddílů mládeže.

Vydává Asociace TOM ČR
s podporou Ministerstva školství,
mládeže a tělovýchovy ČR

Redakce:

ústředí Asociace TOM,
ulice Palackého 325,
252 63, Roztoky.
Tel. 220 910 460, 220 910 314
mobil: 777 322 785

E-mail: ustredi@tom.cz,
www.a-tom.cz

Číslo do tisku připravili:

Jiří Chour, Tomáš Novotný,
Zuzana Antošová, Petr Balcer,
Grafika: Jiří Chour

Foto obálka: Jiří Chour

ostatní fotografie: oddíloví vedoucí
Příspěvky a fotografie vedoucích jsou
zveřejňovány bez nároku na honorář
a vracejí se jen na vyžádání.

Náklad 800 výtisků.

Vydání tohoto čísla podpořil
Klub českých turistů.

**Uzávěrka příštího čísla je
20. března 2018**

Rada turistických závodů v Kralupech

V neděli 26. listopadu 2017 se v Kralupech sešla rada turistických závodů. Patnáctka krajanů a jejich spolupracovníků se zamyslela nad uplynulou sezónou a připravovala se na další maraton turistických závodů.

V útulné klubovně kralupských turistů došlo i na slova díky - to když přítomný šéf asociace ocenil všechny, kdo pod taktovkou Zdeňka Vejrosty závody neúnavně připravují a dostávají do terénu doslova tisíce tomíků.

(ton)

KULATINY

Neverka Joachyma

JOACHYM ŘÍKAL:
NEKUPUJTE ZBYTEČNOSTI,
CHCI NĚCO HODNĚ
PRAKTICKÉHO

TOŽ JASNĚ!

TO SE
ROZUMÍ!

BEZ
OBAV?

11.
Joachym

TAK TEĎ DÁME
BRAINSTORMING

CO TO ŽERE?

BRAIN CO?

HIC!

KÁŽDÝ Z NÁS NAVRHNĚ
NĚJAKOU VĚC A NA TĚ
NEJSTUPIDNĚJŠÍ SE PAK
SHODNĚME.

TAK JÁ NAVRHUJI
KOUPIŤ MU KNIHU

RADŠÍ ČEPEC
NEBO BACHOR!

A CO
SLEZ?

CO TAKLE
NĚJAKÝ
ZÁŽITEK?

NEMUSÍ
BÝT NUTNĚ
PŘÍJEMNÝ

HLAVNĚ
AŽ JE
HODNĚ
INTENZIVNÍ!
JUŽ

STOPRO!

JASAN!

JAVOR!

PŘEJET HO
BAGREM?

VYTRHNĚME
MU ZUB
MOUDROSTI

POŠŤVEME
NA NĚJ
FINANČÁK

AŽ VYSTOJÍ
FRONTU
NA POŠTĚ!

MÁME HO RÁDI!

NE!
ŽÁDNÝ ZÁŽITEK!

MUSÍ TO BÝT PĚKNÁ,
TRVALE UŽITEČNÁ VĚC!

VEVERK
V.V.

BA
ZU
KA!